

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54, eerste lid, in
samenhang met artikel 8:88 van de Algemene wet bestuursrecht) op het
verzoek van:

verzoekster,

om herziening van de uitspraak van de Afdeling van 12 februari 2009 in zaak
nr. 200807037/1/V2.

1. Procesverloop

Bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 maart 2009, heeft (hierna: de vreemdeling) de Afdeling verzocht de uitspraak van 12 februari 2009 in zaak nr. 200807037/1/V2, waarbij haar hoger beroep tegen een uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van 20 augustus 2008 niet-ontvankelijk is verklaard, vervallen te verklaren. De brief en een afschrift van de uitspraak van 12 februari 2009 zijn aangehecht.

Bij brief van 9 maart 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

2. Overwegingen

2.1. De Afdeling merkt het verzoek van de vreemdeling naast een verzoek om vervallenverklaring tevens aan als een verzoek om herziening als bedoeld in artikel 8:88 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en zal eerst onderzoeken of voor toepassing van die bepaling aanleiding is.

2.1.1. Ingevolge artikel 8:88 van de Awb kan een onherroepelijk geworden uitspraak worden herzien op grond van in deze bepaling nader omschreven feiten en omstandigheden.

2.1.2. De vreemdeling heeft in de brief van 3 maart 2009 aangevoerd dat het aan haar gezonden afschrift van de uitspraak van 12 februari 2009 niet is ondertekend. Omdat op het afschrift wordt vermeld dat het eensluidend is aan het origineel ervan, moet ervan worden uitgegaan dat de uitspraak zelf ook niet is ondertekend en dat deze geen rechtskracht heeft, zo betoogt de vreemdeling. Voorts heeft zij in de brief aangevoerd dat haar hoger beroep in de uitspraak van 12 februari 2009 ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard omdat bij het hoger-beroepschrift geen volledig afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, is overgelegd. Weliswaar heeft zij pagina 3 van de uitspraak waartegen het hoger beroep zich richtte niet overgelegd, maar zij heeft deze wel geciteerd, aldus de vreemdeling.

2.1.3. Hetgeen de vreemdeling aldus heeft aangevoerd, is niet aan te merken als feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 8:88 van de Awb. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld: de uitspraak van 2 februari 2009 in zaak nr. 200809365/1; www.raadvanstate.nl), strekt het bijzondere rechtsmiddel van herziening er toe een rechterlijke uitspraak die berust op een naderhand onjuist gebleken feitelijk uitgangspunt te redresseren. Vanwege het restrictieve kader van dit artikel kunnen derhalve slechts aangelegenheden van feitelijke aard een rol spelen. Reeds omdat het betoog van de vreemdeling over de rechtskracht van de uitspraak van 12 februari 2009 en de vermeende onjuiste rechtsopvatting van de Afdeling over artikel 6:5 van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 85 van de Vreemdelingenwet 2000, niet van feitelijke aard is, kan dit niet als grond voor herziening worden aangemerkt.

2.1.4. De Afdeling ziet evenmin reden om tot vervallenverklaring van de uitspraak van 12 februari 2009 over te gaan. Zoals de Afdeling eerder heeft

overwogen (de uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200704184/1; www.raadvanstate.nl), is vervallenverklaring een buitenwettelijk middel dat slechts in zeer bijzondere gevallen wordt gehanteerd. Hetgeen de vreemdeling naar voren heeft gebracht omtrent de ondertekening van het afschrift van de uitspraak, biedt geen grond voor het oordeel dat daarvan in dit geval sprake is. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat zij daaromtrent eerder heeft overwogen (de uitspraak van 27 maart 2002, in zaak nr. 200200893/1; AB 2002, 196) dat een dergelijke klacht niet slaagt indien, zoals in dit geval, het afschrift inhoudelijk gelijk is aan de wel ondertekende minuut van de uitspraak. Met die ondertekening is immers aan de wettelijke vereisten van artikel 8:77 van de Awb voldaan. Ook het betoog van de vreemdeling over de vermeende onjuiste toepassing door de Afdeling van de hiervoor onder 2.1.3 vermelde wetsartikelen, betekent niet dat haar geval als zeer bijzonder moet worden aangemerkt. Het betreft hier immers de toepassing van bestendige jurisprudentie van de Afdeling en de procedure tot vervallenverklaring kan er niet toe dienen een discussie daarover te openen.

2.2. Gelet op het voorgaande moet het verzoek om herziening dan wel vervallenverklaring van de uitspraak van 12 februari 2009, worden afgewezen.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

wijst het verzoek af

Aldus vastgesteld door mr. J.E.M. Polak, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Polak
lid van de enkelvoudige kamer

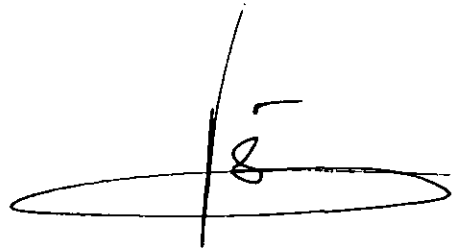
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 april 2009

91-572.

Verzonden: 6 april 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

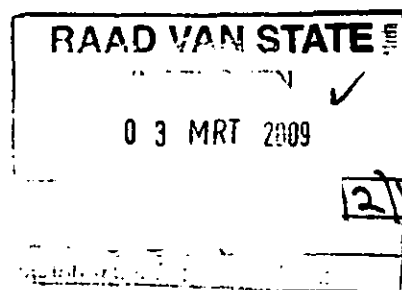
A
d
v
o
c
a
t
e
n
Lucardie & De Visser
 Advocaten

 Burg. Marijnenlaan 123 | 2585 DV 's-Gravenhage
 T 070 3630076 | 070 3615788 | www.lucardie-advocaten.nl

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken.
 Lange Voorhout 3
 2514 EA DEN HAAG

INGEDIEND PER TELEFAX (070-3651380) EN BIJ DE CENTRALE BALIE

Datum : 3 maart 2009
 Zaaknummer: 200807037/1/V2
 V-nummer :
 Onderwerp : verzoek

Hoogedelachtbare Raad,

Hierbij verzoek ik ondergetekende mr. C.A. Lucardie, gemachtigde van appellante in het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 20 augustus 2008, nr. AWB 08/561 BEPTDN (bijlage 1), het arrest van uw Afdeling d.d. 12 februari 2009 met zaaknummer 200807037/1/V2 (bijlage 2) vervallen te verklaren en het hoger beroep alsnog inhoudelijk in behandeling te nemen.

Toelichting

Allereerst wijs ik erop dat de uitspraak van uw Afdeling d.d. 12 februari 2009 niet conform artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) juncto artikel 39, eerste lid, van de Wet op de Raad van State is ondertekend¹.

Hierdoor stelt zich de vraag of de uitspraak rechtskracht heeft. Ingevolge het derde lid van artikel 8:77 Awb dient een rechterlijke uitspraak immers te zijn ondertekend door de rechter en de griffier.

Ik ga er in het vervolg van uit, dat aan artikel 8:77, derde lid, Awb niet door uw Afdeling behoefte te worden voldaan, en het arrest wel rechtskracht heeft.

¹ dit wordt door mr. H.H.C. Visser (directeur Bestuursrechtspraak) bevestigd: onder het arrest legde hij een ondertekende verklaring af, dat het afschrift van het arrest "eensluidend is"

Advocaten en procureurs:
 Mr. C.A. Lucardie
 Mr. drs. J. de Visser
 Mr. S. Sören *
Juristen:
 Mr. drs. M.J.G. Schroeder

Advocaten en juristen voeren praktijk onder eigen verantwoordelijkheid en voor eigen rekening en risico.
 * oefent de praktijk uit onder verantwoordelijkheid en voor rekening en risico van de maatschap Lucardie - De Visser Advocaten.
 Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitgekeerd.

Het arrest strekt tot niet-ontvankelijkverklaring van het hoger beroep op de grond, dat niet was voldaan aan het wettelijk voorschrift, dat bij een hoger beroepschrift zo mogelijk een afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, wordt overgelegd. Het arrest vermeldt dienaangaande:

"2.2. De vreemdeling heeft bij het hoger-beroepschrift geen volledig afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd. Zij heeft in plaats van pagina 3 van die uitspraak, pagina 3 van de uitspraak van de rechtbank van 12 november 2007 in zaak nr. 07/9756, gedaan in een geschil tussen andere partijen, overgelegd, en daartegen de in het hoger-beroepschrift vervatte klachten gericht. De vreemdeling heeft niet gesteld dat het niet mogelijk was om een volledig, op het geschil betrekking hebbend, afschrift van de uitspraak over te leggen."

Terecht constateerde uw Afdeling, dat geen fotokopie van pagina 3 van de in hoger beroep bestreden uitspraak 08/561 (bijlage 1) is meegezonden. Desondanks kan niet worden gezegd, dat geen afschrift van pagina 3 is overgelegd. Pagina 3 is in het hoger beroepschrift immers volledig geciteerd. Men zie:

op pagina 6 van het hoger beroepschrift (bij grief 3):

"7. Gelet op hetgeen eiseres heeft aangevoerd, is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat toepasselijkheid van het mvu-vereiste niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Geen van de door eiseres naar voren gebrachte argumenten is van zodanig gewicht dat de beslissing van verweerder niet in stand zou kunnen blijven."

Verweerder heeft op goede gronden overwogen dat de omstandigheid dat eiseres het ouderlijk gezag heeft over haar minderjarige kinderen en alleenstaand is, niet kan leiden tot vrijstelling van het mvu-vereiste. Evenmin kan de omstandigheid dat haar dochter de Nederlandse nationaliteit heeft en is geworteld in de Nederlandse samenleving alsmede de omstandigheid dat zij schoolgaand is, leiden tot vrijstelling van het mvu-vereiste. Met betrekking tot de stelling dat opvang van haar dochter hier te lande door de vader niet mogelijk is, overweegt de rechtbank dat eiseres deze stelling onvoldoende heeft onderbouwd. Gebleken is immers dat er regelmatig contact is tussen vader en dochter, terwijl de vader momenteel niet werkt. De enkele stelling dat de vader op een kleine kamer woont, is onvoldoende om aan te nemen dat hij niet tijdelijk de zorg voor zijn dochter op zich zou kunnen nemen."

op pagina 2 van het hoger beroepschrift (bij grief 1.1):

"8. Inzake het beroep van eiseres op artikel 8 van het EVRM wordt, met verwijzing naar de uitspraak van de ABRvS van 9 november 2007 (JV 2008, 14) overwogen dat de tegenwerping van het mvu-vereiste in een concreet geval slechts in uitzonderlijke gevallen schending van artikel 8 EVRM zal opleveren, nu de uit het mvu-vereiste voortvloeiende verplichting om Nederland te verlaten in beginsel slechts tijdelijk van aard is. Of artikel 8 van het EVRM ook tot vergunningverlening zou moeten nopen, is daarbij nog niet aan de orde."

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de omstandigheid dat eiseres, terwijl zij - nog - geen verblijfstitel hier te lande had, een gezinsleven heeft opgebouwd, voor rekening en risico van eiseres dient te blijven."

Daarbij komt dat het verblijf in het land van herkomst gedurende de mvu-procedure, ook in het geval eiseres een inburgeringscursus in Ghana dient te volgen, tijdelijk is. In het onderhavige geval wordt derhalve de tegenwerping van het mvu-vereiste niet in strijd geacht met artikel 8 EVRM."

op pagina 3 van het hoger beroepschrift (bij grief 1.2):

"Met betrekking tot het hernieuwde verzoek van de eiseres op de uitspraak van 31 januari 2006 van het EHRM inzake [naam] en [naam] (JV 2006, 90) wordt overwogen dat het in die zaak niet ging om een tijdelijke scheiding in verband met de tegenwerping van het mvu-verste, zodat van gelijke gevallen geen sprake kan zijn. Reeds hierom faalt het hoger beroep op die uitspraak. Daarnaast ging het in de zaak om een kind waarvan het door de Raad voor de Kinderbescherming in het belang werd geacht dat zij in Nederland bleef. Uitzetting van de moeder zou contact met haar kind onmogelijk maken. Deze situatie hoeft zich niet voor te doen indien eiseres voor een mvu-aanvraag tijdelijk naar het land van herkomst terugkeert."

op pagina 6 van het hoger beroepschrift (bij grief 2):

"9. Ook het beroep op het IVRK leidt niet tot een ander oordeel. Volgens vaste jurisprudentie valt noch uit de tekst, noch uit de wordingsgeschiedenis van het IVRK af te leiden dat ingevolge de bepalingen van dit verdrag voor de Nederlandse staat verplichtingen bestaan die verder gaan dan de verplichtingen die uit artikel 8 van het EVRM voortvloeien (zie de uitspraak van de ABRvS van 27 april 2007, JV 2007, 388)."

Zoals uw Afdeling na een blik op de fotokopie van pagina 3 (zie bijlage 1) dan ook zal vaststellen, is afschrift van pagina 3 van de bestreden uitspraak volledig overgelegd, met dien verstande dat de pagina is "afgeschreven" in het hoger beroepschrift, maar niet tevens is overgelegd in bijlage, door een misgreep bij de verzending.

Bij het hoger beroepschrift zijn twee rechterlijke uitspraken overgelegd:

- als productie 1, de uitspraak nr. 08/561, in hoger beroep bestreden;
- bij productie 3, de uitspraak nr. 07/9756, als ondersteunende jurisprudentie.

Ten gevolge van een *Fingerfehler* bevatte productie 1 abusievelijk pagina 3 van uitspraak 07/9756 in plaats van pagina 3 van de bestreden uitspraak. Hierdoor is pagina 3 van de uitspraak 08/561 niet meegezonden, terwijl pagina 3 van de uitspraak 07/9756 twee keer is meegezonden (in productie 1 en bij productie 3).

Strikt genomen is het tweede (ontbrekende) afschrift dubbelop. Het eerste afschrift is immers overgelegd in de tekst van het hoger beroepschrift: iedere grief wordt voorafgegaan door een - tussen aanhalingstekens geplaatst - afschrift van het gedeelte van de bestreden uitspraak waartegen de grief zich richt: bij elkaar de hele pagina 3.

Nu de bestreden uitspraak in de aanhef tot de grieven geheel is afgeschreven, is het oordeel van uw Afdeling dan ook kennelijk onjuist, waar het oordeel inhoudt dat tegen een andere pagina 3 (te weten, van de uitspraak van 12 november 2007 nr. 07/9756) de in het hoger-beroepschrift vervatte klachten zouden zijn gericht.

De vergissing van uw Afdeling is echter niet geheel onbegrijpelijk.

Uitspraak 07/9756 lijkt sterk op de in casu bestreden uitspraak 08/561. Men moet de twee pagina's 3 dan ook nauwgezet met elkaar vergelijken om de verschillen op te merken, en op te merken dat wel degelijk de (in de aanhef tot iedere grief geciteerde) uitspraak 08/561 is bestreden, en niet de uitspraak 07/9756.

Inhoudelijk kan appellante alleen juichen: zij vergeleek haar casus met een casus, die dermate weinig van haar eigen casus verschilt, dat uw Afdeling zelfs aannam, dat zij haar grieven tegen die andere casus richtte. Hoe kan een jurist zich treffender op rechtsgelijkheid beroepen?

Zoals uw Afdeling eenvoudig zal zien (bijlage 1), heeft appellante geen grieven gericht tegen de uitspraak 07/9756. Hiertoe merk ik het volgende op.

Verweerder heeft op 25 september 2008 een verweerschrift ingediend, waarin hij inhoudelijk verweer voerde en hierbij appellante niet tegenwierp, dat zij klachten zou hebben vervat mede tegen een andere uitspraak dan de in hoger beroep bestreden uitspraak. Verweerder concludeerde tot verwerping van appellantes aanspraak op het beginsel van rechtsgelijkheid, omdat de gevallen naar verweerders oordeel niet gelijk zijn. Bij verweerder bestond derhalve geen onduidelijkheid omtrent het feit, dat het hoger beroepschrift grieven bevatte tegen pagina 3 van de uitspraak 08/561, en geen grieven bevatte tegen pagina 3 van de uitspraak 07/9756.

Vast staat, dat een fotografisch afschrift van pagina 3 van de uitspraak 08/561 van de rechtbank niet is overgelegd, nu per abuis pagina 3 van de (eveneens overgelegde) uitspraak die ter vergelijking is aangehaald, er verkeerd in is terechtgekomen.

Vast staat echter eveneens, dat de hele pagina 3 van de bestreden uitspraak in de aanhef tot de grieven is afgeschreven, zodat uw Afdeling dient te bevinden, dat de pagina weliswaar niet in fotokopie is overgelegd, maar geheel is geciteerd:

- op pagina 6 van het hoger beroepschrift (bij grief 3):
"7. Gelet op hetgeen eiseres (...) op zich zou kunnen nemen."
- op pagina 2 van het hoger beroepschrift (bij grief 1.1):
"8. Inzake het beroep van eiseres (...) niet in strijd geacht met artikel 8 EVRM."
- op pagina 3 van het hoger beroepschrift (bij grief 1.2):
"Met betrekking tot het beroep (...) land van herkomst terugkeert."
- op pagina 6 van het hoger beroepschrift (bij grief 2):
"9. Ook het beroep op het IVRK (...) van 27 april 2007, JV 2007, 288."

Naar mijn mening is dan ook aan de eis van artikel 6:5, tweede lid, Awb voldaan, met dien verstande dat van pagina 3 geen fotografisch afschrift is overgelegd, maar een handmatig overgeschreven afschrift.

Voor zover niet is voldaan aan artikel 6:5, tweede lid, Awb, is er – gelet op de redundantie – geen sprake van een verzuim, maar van een kennelijke mislag, die in de aanhef tot de grieven niet voorkomt, doordat daar de juiste pagina 3 geheel is geciteerd.

De belangen van appellante zijn groot. Het leven van haarzelf en van haar kind worden volledig verwoest, indien in hoger beroep niet alsnog haar verblijfsrecht wordt erkend en de uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd.

Subsidiair zal uw Afdeling zich realiseren, dat het verwisselen van één pagina bij het samenstellen van de producties niet opweegt tegen het uitzonderlijk grote belang van moeder en kind bij een inhoudelijke beoordeling van het hoger beroep.

Naar mijn mening is het aan een weldenkend mens niet uit te leggen, dat Nederland de band van moeder en kind doorsnijdt zonder inhoudelijke beoordeling, op de grond dat pagina 3 van de bestreden uitspraak weliswaar in het beroepschrift handmatig is afgeschreven, maar (ten gevolge van een kennelijke misslag) niet nogmaals in fotokopie is overgelegd.

Indien uw Afdeling (1) aan het niet-ondertekende arrest d.d. 12 februari 2009 rechtskracht toekent en (2) het arrest zal handhaven, meen ik met recht te kunnen zeggen, dat appellante geen behoorlijk proces heeft gehad als bedoeld in artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), en dat artikel 8 EVRM en artikel 9, eerste lid, van het Internationaal Verdrag van de rechten van het kind zijn geschonden.

Nu vaststaat (i) dat pagina 3 van de bestreden uitspraak wel is afgeschreven en (ii) dat de grieven zich niet richten tegen een andere dan de in hoger beroep bestreden uitspraak, rust de niet-ontvankelijkverklaring van het hoger beroep op de enkele (ontoereikende) rechtsgrond dat appellante, nadat zij van pagina 3 van de bestreden uitspraak afschrift had verleend in handmatig gereproduceerde vorm, zij niet nogmaals afschrift heeft verleend in fotografisch gereproduceerde vorm.

Conclusie en verzoek

Appellante verzoekt uw Afdeling om ambtshalve na te gaan, of het arrest d.d. 12 februari 2009, 200807037/1/V2, rechtskracht heeft, nu het niet is ondertekend.

Indien uw Afdeling die vraag bevestigend beantwoordt, verzoekt appellante uw Afdeling, in het licht van de hierboven aangevoerde argumenten,

- het arrest vervallen te verklaren, en
- het hoger beroep alsnog inhoudelijk in behandeling te nemen.

Hoogachtend,

Mr C.A. LUCARDIE
ADVocaAT en PROCUREUR

Mr. C.A. Lucardie

Bijlagen

- bijlage 1** **Rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht:**
(vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer):
uitspraak d.d. 20 augustus 2008, reg.nr. AWB 08/561 BEPTDN
- bijlage 2** **Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:**
arrest d.d. 12 februari 2009, nummer 200807037/1/V2

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante.

1. Procesverloop

Bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 september 2008, heeft (hierna: de vreemdeling), hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank), van 20 augustus 2008, gedaan in zaak nr. 08/561, betreffende een besluit waarop de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) van toepassing is.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 6:5, tweede lid, gelezen in onderlinge samenhang met artikel 6:24 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), wordt bij een hoger-beroepschrift zo mogelijk een afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd.

Ingevolge artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, wordt, indien niet is voldaan aan artikel 6:5 van de Awb, het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. De vreemdeling heeft bij het hoger-beroepschrift geen volledig afschrift van de uitspraak, waarop het geschil betrekking heeft, overgelegd. Zij heeft in plaats van pagina 3 van die uitspraak, pagina 3 van de uitspraak van de rechtbank van 12 november 2007 in zaak nr. 07/9756, gedaan in een geschil tussen andere partijen, overgelegd, en daartegen de in het hoger-beroepschrift vervatte klachten gericht. De vreemdeling heeft niet gesteld dat het niet mogelijk was om een volledig, op het geschil betrekking hebbend, afschrift van de uitspraak over te leggen.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

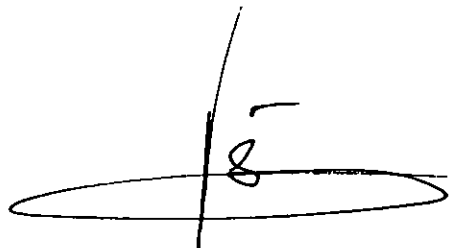
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2009

91-572.

Verzonden: 12 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak